

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 101/2021
10.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног - адвоката Југослава Марковића и адвоката Марка Драшковића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К број 553/19 од 04.09.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 717/20 од 10.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 10. фебруара 2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Југослава Марковића и адвоката Марка Драшковића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К број 553/19 од 04.09.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 717/20 од 10.11.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се исти захтеви у осталом делу **одбацују** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К број 553/19 од 04.09.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године. Истовремено је одређено да ће се извршена казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора, те да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, као и да уколико једном у трајању преко 6 часова или 2 пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, према окривљеном је на основу члана 297. став 5. и члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у

трајању од 1 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у трајање ове мере.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и да на име трошкова насталих пред ОЈТ у Крушевцу плати износ од 200.630,16 динара, те да оштећеној ББ на име нужних трошкова кривичног поступка плати износ од 99.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 717/20 од 10.11.2020. године, поводом жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а по службеној дужности, пресуда Основног суда у Крушевцу К број 553/19 од 04.09.2020. године преиначена је само у погледу урачунавања времена проведеног по мери задржавања у казну затвора, тако што је окривљеном АА, сходно одредби члана 63. став 1. КЗ, у казну затвора у трајању од 1 године, на коју је осуђен првостепеном пресудом, а која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, урачунато време проведено по мери задржавања по решењу ПУ у Крушевцу, ПС у Варварину Ку број 733/18 од 23.09.2018. године, док је заједничка жалба окривљеног АА и његовог браниоца одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА – адвокат Југослав Марковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 16. ЗКП, члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, члана 428. став 8. ЗКП и члана 54. КЗ, с тим што из образложења произилази да бранилац указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, другом судији, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или тако што ће преиначити одлуку о санкцији и одложити њено извршење;

- бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Драшковић, на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и због повреде одредаба члана 54. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеном изрећи знатно блажу казну или меру упозорења, уз истовремени захтев да се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже, као и да у смислу члана 488. став 2. ЗКП бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа пред Врховним касационим судом.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, заједно са

правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, и након оцене навода изложених у захтевима, нашао:

Захтеви су неосновани у делу у којем се односе на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује да су и првостепени и другостепени суд, приликом доношења одлуке о казни, учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, јер су као отежавајуће околности ценили тежину извршеног кривичног дела и степен друштвене опасности (првостепени суд), односно тежину извршеног кривичног дела (другостепени суд). С тим у вези, у захтеву браниоца Марка Драшковића истиче се и да је суд као отежавајућу околност окривљеном ценио последицу предметног кривичног дела, односно смрт једног лица, што представља битан елемент кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим, те није могла бити цењена као отежавајућа, а у захтеву браниоца Југослава Марковића да суд није ценио допринос оштећене, која се по мишљењу одбране непрописно кретала критичном приликом.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости су, по оцени овога суда, неосновани.

За постојање кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, нужно је наступање смрти једног или више лица.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ, прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела, или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Према стању у списима, ни првостепени, а ни другостепени суд, приликом доношења одлуке о казни, на страни окривљеног као отежавајућу околност нису ценили последицу која је наступила критичном приликом, односно смрт покојне оштећене ВВ, већ су ценили околности из члана 54. КЗ које су од утицаја на одмеравање казне, а које не представљају околности које чине обележја кривичног дела у питању (тежину извршеног кривичног дела, односно степен друштвене опасности). С тога по оцени овога суда нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, на коју се неосновано захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује.

Стога су захтеви у овом делу одбијени као неосновани.

У осталом делу, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног одбачени су као недозвољени, из следећих разлога:

У осталом делу, захтевом за заштиту законитости браниоца Југослава Марковића указује се на повреду одредаба члана 16. ЗКП, члана 423. став 1. тачка 2)

ЗКП, члана 428. став 8. ЗКП и с тим у вези наводи да првостепени суд није дао образложење којим доказима и чињеницама се руководио када је закључио да је окривљени имао разлога да предвиди и очекује појаву људи тако да возило може благовремено да заустави, изводећи сопствени закључак да узрок саобраћајног удеса није брзина возила окривљеног већ предузета радња пешакиње – покојне оштећене ВВ, односно полемише се са постојањем узрочне везе између поступања окривљеног и наступања саобраћајне незгоде у конкретном случају. Истим захтевом указује се и на повреду члана 54. КЗ, и с тим у вези наводи да приликом доношења одлуке о казни суд није ценио, нити дао било какав значај чињеници да се покојна оштећена непрописно кретала, а што по мишљењу одбране искључује кривицу окривљеног, а којим наводима се у суштини указује на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости браниоца Марка Драшковића, у осталом делу, указује се на повреду члана 54. став 1. КЗ и с тим у вези истиче да је обавеза суда била да приликом одмеравања казне узме у обзир све околности које утичу на то да казна буде већа или мања, те да првостепени суд приликом одмеравања казне није на страни окривљеног ценио чињеницу да је у време извршења био млађе пунолетно лице, нити је ценио допринос оштећене покојне ВВ настанку саобраћајне незгоде, којим наводима се такође указује на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреде одредаба члана 16. ЗКП, члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, члана 428. став 8. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном преко браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Југослава Марковића и адвоката Марка Драшковића у овом делу одбацио као недозвољене.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем су захтеви одбијени као неосновани, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем су захтеви одбачени као недозвољени, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић